

have nogen Betydning til Fastsættelsen af den Pris, vi faa for vore Landbrugsprodukter, vilde være en Vildfarelse. Det er blevet paastaet fra adskillige Sider, at det indenlandske Marked i saa Henseende har sin overordentlig store Betydning, ja fra enkelte Sider endogsaa, at det er Byerne, der nu bære vort Landbrug, men det mener jeg rigtignok er en kolossal Vildfarelse, thi Byerne kunne faktisk ikke bære sig selv. Hvis de blot kunde bære sig selv, saa vilde man ikke i Fremtiden fordrø at opretholde den Beskyttelse, som vi Landmænd i saa høj Grad maa bidrage til. Jeg er ganske enig i, hvad det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen) forleden Dag udtalte i saa Henseende med Henblik paa Lockouten. Jeg ønsker dog ikke noget ondt over Byerne. Jeg ønsker dem al den sunde og gode Udvikling, som der er mulig, men jeg ønsker paa den anden Side ikke, at der for deres Udviklings Skyld skal lægges Spændetrøje paa os Landbrugere. Vi ere jo et organisk Hele og ere i saa Henseende at ligne ved en Plante med sin Rod og Stængel. I dette Tilfælde ligner jeg Landbruget ved Roden. Stængelen kan ved en Plante kappes af, og hvis Roden er frisk, saa kan der fremskyde en ny Stængel, men hvis Roden ødelægges, vil det hele visne. Naa jeg er nu kommen noget bort fra den Bevilling, som jeg omtalte til Plantekulturforsøgene. Naar vor Raaproduktion i saa høj Grad forøges, skyldes det naturligvis i særlig Grad det, at Lovene paa Planteavlsomraadet ere blevne mere bekendte, det, at Videnskab og Praksis paa vore Forsøgsstationer have fundet hinanden i saa høj Grad, har, mener jeg, bidraget overordentlig meget til Fremme af dette Forhold; og det, at der nu foreslaas disse Forædlingsforsøg med Rodfrugter og Kontrol dyrkningsforsøg og disse lokale Markforsøg og Forevisningsmarker ville naturligvis i høj Grad bidrage til at vedligeholde Fremskridtet paa disse Omraader. Disse Kontrol dyrkningsforsøg, som skulle udføres, kunde jeg have Lyst til at omtale lidt nærmere. Det er paa en Maade et Forsøg paa at oprette Avlscentre inden for Frøavlsomraadet, men den Maade, hvorpaa man gaar frem her, mener jeg rigtignok er meget mere sund end den Maade, hvorpaa man gaar frem over for Kreaturerne. Man gaar nemlig frem her paa den Maade, at man indbyder til Konkurrence alle Frøavlerne i Landet. De indsende Partier af deres Frø, og ud af dette udtager man da Prøver og udsaar dem paa Forsøgsstationerne og undersøger

senere, hvilke der er de bedste. Det er selvfølgelig udmærket, at noget saadant sker, og bagefter bliver Resultatet af denne Undersøgelse offentliggjort, saa Landmændene kunne vide, hvor de skulle søge hen for at faa det bedste Frø, men der gives ikke her, som for Kvægavlscentrenes Vedkommende, en større Præmie til dem, der have det bedste. Det, at de i det hele taget blive anerkendte for at have noget særlig godt, vil i og for sig ogsaa have saa stor Værdi, at det slet ikke er nødvendigt, at der gives noget Ekstragratiiale. Med Hensyn til Offentliggørelsen af Resultaterne af disse Forsøg, kunde jeg ønske at gøre en Henstilling til den højtærede Landbrugsminister. Det viser sig — det viste sig i hvert Fald i Fjor og vil rimeligvis ogsaa vise sig i Aar — at der paa Forsøgsstationer ligger ophobet et stort Materiale, som ikke er offentliggjort. Jeg vil henstille til den højtærede Landbrugsminister, om han ikke kunde bidrage noget til, at der kom større Fart i Bearbejdelsen af det Materiale, som ligger for, thi naar Forsøgene ere gjorte og Resultaterne paa en Maade i Virkeligheden ere fastslaaede, mener jeg, at det ikke maatte tage for lang Tid, inden disse Resultater kom til Landmandens Kundskab.

Der er en anden Post, som jeg vil tillade mig at omtale, nemlig en Bevilling af 4,000 Kr. til Landbrugskonsulent Faber i London og Veterinærkonsulent Arup i Hamborg. Over for den foreslaaede Forhøjelse til Konsulent Faber har jeg ikke noget at indvende. Der er ingen Tvivl om, at Faber har været en udmærket Pioner i England for vort Landbrugs Interesser. Hvem mindes ikke Mr. Youngs uforskammede Angreb paa vort Mejeribrug og den udmærkede Maade, hvorpaa Faber søgte at afslaa det, endvidere hans Fortjeneste paa mange andre Omraader, f. Eks. naar man forsøger at sælge fremmed Smør under dansk Mærke, eller naar man forsøger at bilde Englænderne ind, at Danskerne opkøbe 2den Klasses Smør i Irland for atter at udføre det som fineste dansk. Hvem mindes ikke, hvorledes Faber til enhver Tid er traadt energisk op for det danske Landbrugs Interesser. I det hele taget har Konsulent Faber ved enhver Lejlighed søgt at paavirke den offentlige Mening i England til Fordel for os. Derfor mener jeg, at han fuldt ud har gjort sig fortjent til en Paaskønnelse af den Art, her er Tale om, og jeg kunde ønske, at Motiveringen blev en saadan som det, jeg her har udviklet, og at det ikke just blev